2025/1223

20.6.2025

SMĚRNICE KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2025/1223

ze dne 10. dubna 2025,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o minimální požadavky na odbornou přípravu pro povolání veterinárního lékaře

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ([1]), a zejména na čl. 21 odst. 6 druhý pododstavec a čl. 38 odst. 1 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Harmonizované minimální požadavky na odbornou přípravu pro povolání veterinárního lékaře jsou stanoveny v článku 38 směrnice 2005/36/ES, jakož i v bodě 5.4.1 přílohy V uvedené směrnice.

(2) Evropská komise ve své zelené knize o modernizaci směrnice 2005/36/ES ([2]) z roku 2011 uznala potřebu modernizovat v několika fázích harmonizované minimální požadavky na odbornou přípravu.

(3) V souvislosti se změnou směrnice 2005/36/ES provedenou prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ([3]) uvedly vnitrostátní orgány, akademické instituce a profesní organizace, že povolání, na něž se vztahuje hlava III kapitola III směrnice, prošla od harmonizace příslušných minimálních požadavků na odbornou přípravu značným vývojem.

(4) Směrnice 2013/55/EU sice do určité míry přezkoumala znalosti a dovednosti pro povolání veterinárního lékaře stanovené v čl. 38 odst. 3 směrnice 2005/36/ES, nebyly však provedeny žádné podstatné změny v předmětech studijního programu uvedeného v bodě 5.4.1 přílohy V směrnice 2005/36/ES.

(5) Ustanovení čl. 21 odst. 6 směrnice 2005/36/ES v platném znění svěřuje Komisi přenesené pravomoci provést aktualizace minimálních požadavků na odbornou přípravu v souladu s článkem 57c směrnice 2005/36/ES s cílem přizpůsobit je obecně uznávanému vědecko-technickému pokroku tak, aby odrážely vývoj práva EU mající přímý dopad na dotčená povolání.

(6) Komise posoudila, zda by minimální požadavky na odbornou přípravu pro povolání veterinárního lékaře stanovené ve směrnici 2005/36/ES měly být s přihlédnutím k obecně uznávanému vědecko-technickému pokroku aktualizovány.

([1]) Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj.
([2]) Zelená kniha – Modernizace směrnice o odborných kvalifikacích, KOM(2011) 367 v konečném znění ze dne 22. června 2011.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/55/oj).

(7) Na pomoc Komisi při jejím posuzování byla provedena studie. Cílem studie bylo prozkoumat vývoj v požadavcích na odbornou přípravu pro povolání veterinárního lékaře v členských státech a ve státech Evropského sdružení volného obchodu (dále jen „státy ESVO“). Za tímto účelem byly shromážděny údaje na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni prostřednictvím sekundárního výzkumu a cílených konzultací se zúčastněnými stranami. Shromažďování údajů bylo zaměřeno na aspekty vývoje požadavků na odbornou přípravu na vnitrostátní úrovni: i) vědecko-technický pokrok mající dopad na povolání veterinárního lékaře; ii) programy odborné přípravy a znalosti a dovednosti, které překračují rámec minimálních požadavků na odbornou přípravu stanovených ve směrnici 2005/36/ES a odrážejí veškeré přizpůsobení vědecko-technickému pokroku.

(8) V rámci studie bylo provedeno srovnávací posouzení shromážděných údajů. To se zaměřilo na vývoj a společné rysy požadavků na odbornou přípravu ve všech členských státech a státech ESVO s ohledem na obecně uznávaný vědecko-technický pokrok. Za tímto účelem byla vypracována pracovní definice „obecně uznávaného“ vědecko-technického pokroku, která spočívá ve vědecko-technickém pokroku zaznamenaném v nejméně 16 členských státech a státech ESVO.

(9) Výsledky této studie byly předloženy příslušným zúčastněným stranám během semináře a schůze skupiny koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací. Na základě obdržené zpětné vazby byly vypracovány závěry studie, v nichž byly navrženy aktualizace minimálních požadavků na odbornou přípravu stanovených ve směrnici 2005/36/ES, pokud jde o programy odborné přípravy, jakož i znalosti a dovednosti.

(10) Studie ([4]) identifikovala obecně uznávaný vědecko-technický pokrok v programech odborné přípravy v členských státech a státech ESVO, který v minimálních požadavcích na odbornou přípravu stanovených ve směrnici 2005/36/ES není zohledněn nebo je v nich zohledněn nedostatečně: koncept „jedno zdraví“; udržitelnost a transdisciplinarita; interdisciplinarita, multidisciplinární a interpersonální dovednosti; léčba a terapie; zdraví a dobré životní podmínky zvířat; veřejné zdraví; hygiena a bezpečnost potravin; biologie, digitalizace a digitální data, jakož i diagnostické a laboratorní nástroje a techniky.

(11) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ([5]) zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních, která přijaly za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu, o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(12) Směrnice 2005/36/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2005/36/ES

Směrnice 2005/36/ES se mění takto:

1) v článku 38 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odborná příprava veterinárního lékaře zaručí, že dotyčný příslušník povolání získal tyto znalosti a dovednosti:

a) znalosti z věd, o které se opírá činnost veterinárního lékaře, a znalosti právních předpisů EU vztahujících se na tyto činnosti;

b) přiměřené znalosti o anatomii, fyziologii, chování a fyziologických potřebách zvířat, jakož i obecné schopnosti a dovednosti pro jejich chov, krmení, dobré životní podmínky, reprodukci a hygienu;

([4]) Evropská komise, Generální ředitelství pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky, *Mapping and assessment of developments of one of the sectoral professions under Directive 2005/36/EC – The profession of veterinary surgeon – Final study* (Mapování a hodnocení vývoje jednoho z odvětvových povolání podle směrnice 2005/36/ES – povolání veterinárního lékaře – Závěrečná studie), Úřad pro publikace Evropské unie, 2022.

([5]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

c) přiměřené klinické, epidemiologické a analytické dovednosti a schopnosti pro prevenci, diagnostiku a léčbu nemocí zvířat a pro posuzování a zvládání bolesti, bezpečné provádění aseptické chirurgie, sedace, anestezie a eutanazie, ať už uvažované jednotlivě či skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocích přenosných na člověka;

d) přiměřené znalosti, dovednosti a schopnosti pro preventivní medicínu, včetně schopností v oblasti biologické ochrany, vyšetřování a certifikace;

e) přiměřené znalosti o hygieně a technologii získávání, výroby a uvádění do oběhu živočišných krmiv nebo potravin živočišného původu určených k lidské spotřebě, včetně dovedností a schopností potřebných pro pochopení a vysvětlení osvědčených postupů v tomto ohledu;

f) znalosti, dovednosti a schopnosti potřebné pro odpovědné a rozumné používání veterinárních léčiv k léčbě zvířat a zajištění bezpečnosti potravinového řetězce a ochrany životního prostředí;

g) přiměřené znalosti o konceptu „jedno zdraví“ a jeho pochopení, včetně dovedností a schopností pro jeho uplatňování a zapojení ve veterinárních záležitostech souvisejících s veřejným zdravím;

h) znalosti o organizaci a řízení veterinárního podniku, včetně řízení praxe a ekonomie v oblasti zdraví zvířat; přiměřené znalosti, dovednosti a schopnosti v oblasti mezilidské a mezioborové interakce, komunikace, týmové práce a multidisciplinární spolupráce;

i) přiměřené znalosti o správě údajů, informačních technologiích a digitálních technologiích a dovednosti a schopnosti nezbytné pro jejich praktické uplatňování ve veterinární oblasti.“;

2) příloha V se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 10. dubna 2027. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 10. dubna 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

V příloze V k směrnici 2005/36/ES se bod 5.4.1 nahrazuje tímto:

„5.4.1 *Studijní program pro veterinární lékaře*

Studijní program, který vede k získání dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, zahrnuje alespoň níže uvedené předměty.

Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. Základní předměty

— fyzika

— chemie

— biologie zvířat a cytologie

— biologie rostlin

— matematika aplikovaná v biologii

B. Speciální předměty

a) Základní vědy:

— anatomie (včetně histologie a embryologie)

— fyziologie

— biochemie

— genetika a molekulární genetika

— farmacie, farmakologie a farmakoterapie (včetně antimikrobiální rezistence)

— toxikologie

— mikrobiologie

— imunologie

— epizootologie

— profesní etika

b) Klinické vědy:

— porodnictví

— patologie (včetně patologické anatomie)

— parazitologie

— klinické lékařství a chirurgie (včetně anesteziologie)

— klinická výchova o domácích zvířatech, drůbeži a dalších živočišných druzích

— preventivní lékařství

— diagnostické zobrazování

— reprodukce a poruchy reprodukce

— hygienické předpisy

— veterinární předpisy a veterinární soudní lékařství

— terapeutika

— propedeutika

c) Živočišná výroba:

— živočišná výroba

— výživa zvířat

— agronomie

— ekonomika zemědělství

— chov a zdraví zvířat a řízení zdraví stáda

— veterinární hygiena

— dobré životní podmínky zvířat, etologie a ochrana zvířat

d) Hygiena potravin:

— prohlídka a kontrola živočišných potravin nebo potravin živočišného původu

— hygiena a technologie potravin a potravinářská mikrobiologie

— praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a zpracování živočišných potravin)

Praktická výuka může mít podobu školení, pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného orgánu nebo subjektu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než šest měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivé skupiny předmětů musí být vyrovnané a koordinované tak, aby znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich úkolů.“